

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Dziecka
Marek Michalak

Warszawa, 24 września 2014 roku

ZEW/500/25/2014/EB

**Pan
Artur Bramora
Przewodniczący
Podkomisji nadzwyczajnej
do rozpatrzenia poselskiego projektu
ustawy o zmianie ustawy
o bezpieczeństwie żywności i żywienia**

Szanowny Panie Przewodniczący,

w związku z toczącymi się pracami dotyczącymi zmian w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o bezpieczeństwie żywności i żywienia* (Dz. U. z 2010 r. Nr 136 poz. 914 z późn. zm.) chciałbym zwrócić uwagę Pana Przewodniczącego na fakt, że ww. zmiany dotyczące zakazu sprzedaży i podawania określonych środków spożywczych nie obejmują szeregu miejsc, w których przebywają dzieci. Do placówek realizujących zadania w zakresie kształcenia, wychowania i opieki dzieci i młodzieży, nie ujętych w projekcie zmian do ww. ustawy, należą m.in.:

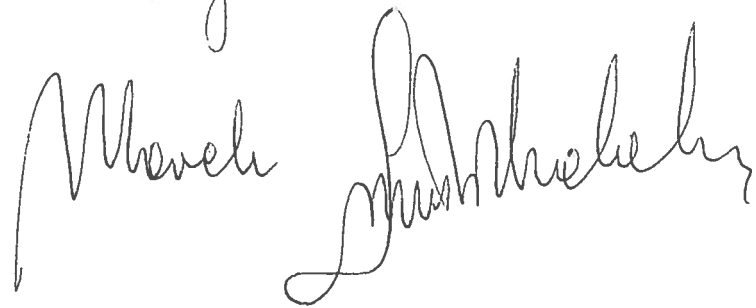
- żłobki i kluby dziecięce,
- placówki instytucjonalnej pieczy zastępczej,
- placówki wymienione w art. 2 pkt 3, 5 i 7 ustawy z dnia 7 września 1991 r. *o systemie oświaty* (Dz. U. z 2004 r. Nr 256 poz. 2572 z późn. zm.) – młodzieżowe ośrodki wychowawcze, młodzieżowe ośrodki socjoterapii, specjalne ośrodki szkolno-wychowawcze, specjalne ośrodki wychowawcze, bursy szkolne,
- szpitale i oddziały dziecięce,
- zakłady opiekuńczo-lecznicze,
- domy pomocy społecznej dla dzieci,
- ośrodki szkolenia i wychowania Ochotniczych Hufców Pracy.

25 lat Konwencji
o Prawach Dziecka

W mojej ocenie projektowane rozwiązania należy rozszerzyć o grupę dzieci przebywających w ww. miejscach. Pragnę podkreślić, iż problem dotyczy dużej liczby dzieci. W dodatku – wiele z nich wymaga szczególnej opieki ze strony Państwa, bo są pozbawione codziennej troski rodziców, chore, z różnego rodzaju dysfunkcjami. W tym miejscu chciałbym przywołać przykład kontrolowanych przez Rzecznika Praw Dziecka placówek opiekuńczo-wychowawczych, w których żywienie wychowanków odbywa się w formie źle ocenianego przez nich cateringu. W ostatnim czasie szczególnie poruszyła mnie skarga pacjentów jednego z kontrolowanych przeze mnie szpitali. Dzieci, niekiedy przebywające tam po kilka lat, skarżyły się na doskwierający im głód, bo porcje dostarczane przez firmę cateringową są niewystarczające.

Mając na uwadze powyższe, a w szczególności troszcząc się o zdrowie i dobro dziecka, na podstawie art. 11 ustawy z dnia 6 stycznia 2000 roku o Rzeczniku Praw Dziecka (Dz. U. Nr 6, poz. 69 z późn. zm.), zwracam się z prośbą o uwzględnienie w ww. projekcie rozszerzenia katalogu miejsc pobytu dzieci, które będą miały zagwarantowane żywienie zgodne z normami żywieniowymi opracowanymi przez Instytut Żywności i Żywienia im. prof. A. Szczygła w Warszawie.

Z wyrazami szacunku

Do wiadomości:

**Pan
Rajmund Miller
Przewodniczący
Parlamentarnego
Zespołu ds. Przeciwdziałania Otyłości**